

Parlant en veu alta

COMISSIÓ ÈTICA ESPORTIVA | 30/03/2022

Comportaments individuals i col·lectius que danyen l'espectacle i retroalimenten el problema en el futbol.

La **moral esportiva** són tots aquells comportaments que han d'anar alineats a tenir unes accions honorables en el joc. La responsabilitat en el terreny de joc és exclusivament de la persona que està jugant i, consegüentment, s'espera gaudir d'un partit on es respirin els valors d'esportivitat. Fins aquí, tot és clar, però què ocorre quan aquesta moral confon competir amb esportivitat, amb un competir amb ambició?

Estem en uns moments que la paraula 'competir' causa sensacions dispars:

1. D'una banda, estan els bons desitjos de superació individual o col·lectiva que consisteix a mesurar el progrés que s'aconsegueix dia rere dia gràcies a la motivació i la força de voluntat. Aquest amor propi i tenir un objectiu clar que compleixi amb les 5 característiques d'aquest: específic, mesurable, assolible, realista i en temps; poden donar peu a continuar forçant-se per a millorar i, així, anar pujant esglaons en les diferents categories que existeixen en el futbol o simplement haver obtingut la major victòria en haver millorat un mateix o l'equip en el seu conjunt.
2. D'altra banda, apareixen aquells casos d'una ambició descontrolada, les metes i els desafiaments de la qual són tan grans que els generen sentiments d'insatisfacció

permanent. Condicionen els seus valors com a persones segons l'èxit que obtenen. Aquest malestar dona lloc a una baixa tolerància a la frustració i això pot donar lloc a comportaments reactius i, segons el dia, fins i tot poden aparèixer comportaments agressius ocasionant danys físics, morals o materials al personal que intervenen en el joc i/o al propi club.

És en aquest segon punt on els Comitès disciplinaris i, posteriorment, la Comissió d'Ètica Esportiva i Lluita contra la Violència tenen un paper fonamental. Els Comitès per a regular i sancionar, la Comissió, per analitzar, informar, formar, sensibilitzar i controlar.

El per què hem arribat a aquesta agressivitat en el futbol no és per un tema d'autorealització en el cas dels més joves, sinó que influeixen molts dels desitjos i frustracions que s'entremesclen en les famílies dels mateixos jugadors. Aquests pares senten que el fill o filla juguen bé i extrapolen aquest bé, a creure que seran els futurs Messis o Ronaldos del futbol. Davant aquesta idea preconcebuda l'ego creix de tal forma que inciten als seus propis fills a tenir conductes i comportaments poc o gens apropiades a l'edat.

D'altra banda, i no separat de l'anterior, és el cas dels més grans. L'agressivitat és un clar reflex de la pèrdua de valors en una societat cada vegada més acomplexada. Per desgràcia, és un aspecte que no va a menys sinó que va a més. La rivalitat d'algunes penyes és de tal nivell, que fins i tot la vida ha estat la moneda de canvi a la brutalitat descontrolada. La nostra comesa com a Federació Catalana de Futbol seria potenciar el futbol formatiu com a eina vehicular, clau en la formació de persones en primer terme, i jugadors després. Per aquest motiu:

- Els clubs haurien de disposar d'unes bases clares, i unes directrius ben definides quant al que ha de ser i representar cada component d'aquest, ja siguin jugadors, directius i treballadors.

Tolerància zero amb determinades actituds, tant dels propis jugadors com de la família del jugador, així com la de determinades penyes que no sumen, sinó que resten la imatge de l'esportivitat.

- La Federació hauria de tenir rigor en la gestió i aplicació dels reglaments, a més de dotar als clubs de les eines necessàries per a poder gestionar adequadament el

NOTA DE PREMSA

**FEDERACIÓ
CATALANA**
DE FUTBOL

Departament de
premsa i comunicació

T. 93 265 24 77 Ext. 2081
premsa@fcf.cat

www.fcf.cat

proposat.

Rigor i igualtat de criteris.

Autora: Mònica Román, membre Comissió Ètica Esportiva FCF.